

NO. 236

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 8-8-1
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227
FOR
MRT
AGE ONLY

MRT
AGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, DECEMBER 8, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Kaj so počeli z Baski

Preganjanja in nasilja obla-
sti so povzročila in okrepi-
la zahtevo Baskov po na-
rodnih pravicah.

BURGOS, Šp. — Pred voja-
škim sodiščem, ki je začelo pre-
tekli četrtletni razpravo proti 16
Baskom, obtoženim nasilja, rop-
pov in umorov, je tekoma zasli-
ševanja 21 let stari obtoženec
Josu Abrisketa, za katerega
zahteva tožilec 80 let ječe, pri-
povedoval, kako ga je policija
mučila.

Njega so prijeli 9. aprila 1969.
"Policija je čakala v stanova-
niju, kjer sem se oglasil s tremi
tovariši. Ko je prvi vstopil, so
začeli streljati s pištolami. Eden
od mojih prijateljev je bil zadet
v želodec. Zasliševali so ga, ko
je krvavel, brez vsake zdravni-
ške pomoči. Eden od policajev
je rekel drugemu: "Upajmo, da
bo umrl. Po eni uri zasliševanja
smo bili odpeljani na policijsko
postajo, kjer me je 30 policajev
pretepal prvo uro. Nato sem
prebil 22 dni v samici," je pri-
povedoval obtoženec svojo zgod-
bo.

Abrisketa je priznal, da je
člaj Baskovskega podtalnega
gibanja za svobodo. Povedal je,
kako je bil pretepen, ko je za-
čel hoditi v šolo, ker je govoril
baskovski, četudi je bil to edini
jezik, ki ga je tedaj znal.

Odvetnik je vprašal obtožen-
ca: Ali bi podpisal v takih oko-
ličninah, da je ubil policijskega
načelnika v San Sebastianu Ma-
zanasa (umoren pred 2 leti)?
Ta je odgovoril: Pod takimi o-
koliščinami bi podpisal vse!

Kambodža boljša brez pomoči Juž. Vietnama

PHNOM PENH, Kamb. —
Kambodžanski general Sostene
Fernandez, poveljnik 30.000 moč
v 2. vojaškem okrožju, je dejal,
da bi bilo njegovo okrožje bolj-
še in rajše brez južnovietnam-
ske vojaške pomoči, če bi le
imelo boljše orožje in tega do-
volji. "Južnovietnamske čete po-
slijejejo, rušijo hiše, kradejo,
plenijo pagode in pretepajo
bonce," je dejal gen. Fernandez.

Tako postopanje južnoviet-
namskih čet odbija domače pre-
bivalstvo ne le od teh "zave-
znikov", ampak tudi od samih
vladnih čet, ki proti temu ne
morejo nič ukreniti. Kambod-
žanska vlada je že ponovno pro-
testirala proti Južnemu Vietnamu
in zahtevala, da južnoviet-
namske civiliste v obmejnem
predelu Kambodže.

Južni Vietnam ima trenutno
v obmejnem predelu Kambodže
okoli 10.000 svojih vojakov, ki
nadzirajo ozemlje, preko kate-
rega pošiljajo rdeči svoje sile v
Južni Vietnam.

Rekord parnih lokomotiv
CHICAGO, Ill. — Priznan
svetovni rekord za vlake s par-
nimi lokomotivami je bil po-
stavljen še leta 1905 v državi
Ohio v ZDA. Znaša 127.06 milj
na uro.

Vremenski
prerok
pravi:

Delno oblačno, popoldne po-
stopna zjasnitev. Nekaj toplejše.
Najvišja temperatura do 40.

Novi grobovi

Jean C. Zadell
Umrli je 53 let stara Jean C.
Zadell, roj. Spech, z E. 63 St.,
hčerka pok. Johna in pok. Mary,
žena Franka, mati Franka Jr.
(Penna), Helen Mivsek, Kathe-
rine Jaksic, 5-krat stara mati,
sestra pok. Johna, Josepha, So-
phie Kralik, pok. Franka, Wil-
liama, dr. Anthonyja F. Specha
in Mary Speh. Pokojna je bila
članica Oltarnega društva pri
Sv. Vidu. Pogreb bo iz Zakraj-
škovega pogrebnega zavoda ju-
tri, v sredo, ob 8.30, v cerkev
sv. Vida ob 9., nato na Kalva-
rijo.

Anton Lunder
Preteklo nedeljo je umrl v
Lake County Memorial Hospi-
tal West 78 let stari Anton Lun-
der, ki je preje živel na Bonna
Avenue, rojen v Velikih Laščah
v Sloveniji, od koder je prišel
v ZDA l. 1908, vdovec po pok.
Angeli, roj. Strazisar, oče Vic-
torja, Anthonyja (Detroit,
Mich.), Josephine Retar, 8-krat
stari oče, brat Stephana in Jose-
pha. Pokojnik je bil 42 let do
svoje upokojitve zaposlen pri
White Motor Co. Bil je član
ADZ št. 9 in The Maccabees No.
1288. Pogreb bo iz Zakrajško-
vega pogrebnega zavoda v četr-
tek ob 9.30, v cerkev sv. Vida
ob 10., nato na All Souls pokop-
ališče. Na mrtvaški oder bo
položen danes popoldne ob dveh.

Castro nam bo dal za praznike mir

WASHINGTON, D.C. — Mo-
skva je preteklo soboto oklica-
la, da bodo v decembru tri eno-
te sovjetskega vojnega brodov-
ja obiskale Kubo: tanker, ruši-
ec in ena podmornica. Nekaj
ur zatem je to novico potrdil
tudi Castrov režim v Havani.

Ker so med našo deželo in
Kubo pretrgani diplomatski sti-
ki, je naše državno tajništvo
moglo zvedeti to novico le iz
Moskve. To bi pomenilo, da je
Kremelj že vnaprej obvestil,
kakšne enote vojnega brodovja
so v decembru poslali na pot na
Kubo. S tem bo odpadlo vsako
razburjanje s strani ZDA, poče-
mu taki "obiski" prav sedaj sre-
li zime.

Iz tega se da sklepati, da se
Kremelj vendarle drži dogovo-
rov.

Predsednik Nixon je za nadzvočno letalo

Pozval je konferenco Senata
in Predstavnškega do-
ma, naj odobri predloženo
vsoto za nadaljevanje
gradnje letala.

WASHINGTON, D.C. — Za-
govorniki nadzvočnega letala se
ne dajo ugati, v boj za letalo
so vpregli tudi predsednika Ni-
xona. Ta v svoji pobudi ni na-
vajal nobenega novega razloga
razen enega, ki je pa važen.

V njegovem stališču se nam-
reč nahaja tudi podatek: Ako
sedaj pretrgamo nadaljevanje
gradnje tega letala, bo treba od-
povedati vse obstoječe pogodbe,
ki še niso izvršene. Za odpove-
di bo treba plačati odškodnine,
te pa bodo znašale po sedanjih
cenitvi \$278 milijonov, torej le
par milijonov manj kot znaša
vsota, ki naj jo federacija sedaj
da za nadaljevanje programa.
To postavlja ves načrt v novo
luč in ni izključeno, da si bo
Kongres premislil.

Ta dodatna okoliščina ponov-
no opozarja, kako nevarno je
podpirati projekte, ki se stroški
zanje ne dajo naprej predvideti.
Ker praksa pozna že davno take
zapletljive, se nam zdi čudno,
zakaj na to ni nihče mislil tak-
rat, ko je bilo treba dovoliti
prvi obrok sedanje podpore. Za
sedanji spodrsrlaj sta odgovor-
na tako federalna administraci-
ja kot Kongres. Seveda bi se
oba otepla odgovornosti, ako bi
ta prišla v debato. Tako bi od-
škodnino morala plačati federa-
cija, Kongres pa izglasovati zne-
sek.

Portugalska bo dala svoji Afriki večjo samoupravo

LIZBONA, Port. — Predsed-
nik vlade Caetano je objavil
zadnji teden načrt o podelitvi
večje samouprave portugalskim
pokrajnam v Afriki, Gvineji,
Angoli in Mozambiku. Te bodo
dobile tudi boljše zastopstvo v
parlamentu v Lizboni.

Portugalska bo ohranila o-
brambo in pravico svoje afriške
pokrajine "nadzirati in nadzoro-
vati". Vsaka od njih bo imela
med drugim pravico prepoveda-
ti priseljevanje Portugalcev in

Elhel Kennedy podpira bojkot zaprtega Chaveza

SALINAS, Calif. — Pretekli
petek je sodnik Gordon Camp-
bell obsodil Cesarja Chaveza,
vodnika farmerskih delavcev, ki
vodi akcijo za organiziranje pri-
delovalcev solate v dolini Sal-
inas, ker ni maral preklicati boj-
kota proti Bud Antleju, ki ima
že 9 let pogodbo z Unijo prevo-
znikov. Sodnik je svojo obsodbo
utemeljil z izjavo, da tudi naj-
boljšega cilja ni dovoljeno sku-
šati doseči s protizakonitimi
sredstvi.

Sodnik je dejal, da bo Cesar
Chavez v ječi, dokler ne bo ne-
zakonitega bojkota preklcal. Ta
je to odločno odklonil in uživa
pri tem močno podporo svojih
pristašev. Med njegovimi pod-
porniki je že dolgo tudi Ethel
Kennedy, vdova pok. sen. Ro-
berta F. Kennedyja. Tako se je
v nedeljo zvečer udeležila miljo-
dolgega spreveda s svečami in
obiskala zaprtega C. Chaveza v
ječi v okraju Monterey.

Cesare Chavez je pri svojih
naporih za organiziranje far-
marskih delavcev v dolini Sal-
inas zašel v spor z Unijo prevo-
znikov (Teamsters), ki je imela
nekaj farmerskih delavcev to-
že preje organiziranih. Spora
med obema unijama, Chacezova
je vključena v AFL-CIO, ni bi-
lo mogoče rešiti.

Demokratje v Kongresu za nadzor cen in mezd

WASHINGTON, D.C. —
Vrhovno vodstvo demokratov v
Kongresu je napravilo pretekli
teden junaški korak. Mansfield,
voditelj demokratov v Senatu,
in McCormack ter Albert, vodi-
telja demokratov v Predstavi-
škem domu, so sklicali skupno
tiskovno konferenco in na njej
v imenu svoje stranke izjavili,
da so za nadzor cen in mezd.
Nixona so opozorili, da mu je
Kongres dal v ta namen potreb-
no pooblastilo že v začetku le-
tošnjega leta. Demokratje seve-
da niso pozabili očitati Nixonu
neodločnost in prevelik ozir na
nekatero interese.

Ce si brezobziren pri vožnji, ne pozabi, da se boš zaradi tega kesal!

tujcev, če bo smatrala, da je to
v njeno korist.

NEMCIJA IN POLJSKA STA PRICELI NOVO RAZDOBJE

S podpisom pogodbe o obnovi rednih odnosov med Zahod-
no Nemčijo in Poljsko naj bi se pričela ob Odri in Ni-
si nova doba. Nemčija se je odpovedala 40.000 kva-
dratnim miljama ozemlja, ki so ga Nemci pred stoletji
vzeli Poljski, pa ga ji po porazu v drugi svetovni voj-
ni morali vrniti.

VARSAVA, Polj. — Včeraj
je tu zahodnonemški kancler
Willy Brandt podpisal v imenu
Zahodne Nemčije pogodbo o ob-
novi rednih odnosov s Poljsko,
v kateri Zahodna Nemčija pri-
znava mejo med Nemčijo in
Poljsko ob Odri in Nisi. V ime-
nu Poljske je podpisal novo po-
godbo predsednik vlade Jozef
Cyrankiewicz ob navzočnosti
vodnika Komunistične partije
Vladislava Gomułka. Zahodna
Nemčija si lasti kot edina pravi-
co govoriti in delati v imenu
vse Nemčije, v imenu nemške-
ga naroda, ker smatra Vzhodno
Nemčijo za odvisno od Sovjet-
ske zveze. Zato je včeraj podpi-
sana pogodba posebno važna za
Poljsko. Vzhodna Nemčija je
namreč pogodbo, v kateri pri-
znava mejo ob Odri in Nisi,
podpisala že pred leti.

Zahodna Nemčija je s priz-
nanjem meje ob Odri in Nisi
priznala Poljski 40.000 kvadrat-
nih milj ozemlja v nekdanji
Sleziji, na Pomorjanskem, Ma-
zurskem in v Vzhodni Prusiji.
Vse to ozemlje so Nemci vzeli
Poljakom pred stoletji, pa ga
morali tem vrniti ob koncu iz-
gubljene druge svetovne vojne.
S tega ozemlja se je moralo iz-
seliti okoli 9 milijonov Nemcev.

Nekaj sto tisoč jih je ostalo, ti
pa so dobili s podpisom nove
pogodbe pravico, da se izselijo
v Zahodno Nemčijo, v kolikor
to žele. Ta dogovor je priključen
pogodbi, ne predstavlja pa nje-
nega dela, kot so prvotno hoteli
v Benuu.

Willy Brandt je po podpisu
pogodbe govoril Zahodni Nem-
čiji preko radia in televizije iz
Varšave: Ta pogodba naj po-
meni konec tle preteklosti, pol-
ne gorja in trpljenja... Nič ni
bilo izgubljenega zdaj, kar ni
bilo izgubljenega že davno preje
po zločinskem režimu nacional-
nega socializma.

Hitlerjeva Nemčija je z na-

Iz Clevelanda in okolice

Glavna letna seja—
Klub Slovenskih upokoencev
na Holmes Avenue ima v sredo,
9. decembra ob dveh popoldne
svojo glavno letno sejo. Volitev
odbora, predpriprave za pustno
veselico, ki bo 7. februarja 1971.
Po seji miklavževanje z brez-
plačno kokošjo večerjo in pijačo
za vse, za stare in nove člane.
Novi člani vedno dobrodošli!

Seja—
Dramatsko društvo "Naša
zvezda" ima v četrtek, 10. de-
cembra, ob 7.30 zvečer sejo v
SDD na Recher Avenue.

Letna seja in zabava—
Društvo sv. Ane št. 4 ADZ
ima jutri, v sredo, ob 7. zvečer
sejo v navadnih prostorih. Vo-
litev odbora. Po seji bo zabava!

Letna seja FSAU—
V petek, 11. decembra, točno
ob 1.30 popoldne bo v SND na
E. 80 St. letna seja Federacije
Slovenskih Ameriških Upoko-
jencev (FSAU). Vsi zastopniki
so prošeni, da se seje prav za
gotovo udeležijo.

Letna seja—
Društvo Blejsko jezero št. 27
ADZ ima svojo letno sejo ta
četrtek, 10. decembra ob dveh
popoldne v Slovenskem domu
na Waterloo Rd. Članstvo je
vabljeno, da se te važne seje
udeležijo.

Zalostno sporočilo—
Mrs. Mary Telban, 2051 Saga-
more Dr. v Euclidu, O., preje iz
Forest City, Pa., je dobila sporo-
čilo, da ji je umrla 1. novembra
1970 v Petrovčah v Sloveniji
sestra redovnica Frančiškanske-
ga reda s. Julia, doma na Vr-
niki.

Delitev dohodnine še ni puščena iz debate

WASHINGTON, D.C. — Dr-
žave, okraji in občine že dolga
leta hodijo okoli federalne ad-
ministracije s prošnjo, naj jim
odstopi nekaj dohodkov iz do-
hodnine in pridobnine. To proš-
njo ponavljajo prav te dni. Smo
namreč v dobi sestavljanja pra-
računov. Tudi Nixon ga sestav-
lja. To delajo tudi vse druge
javne uprave. Zato je sedaj pravi
čas, da prizadete javne uprave
znova potrkajo na federalna
vrata.

Gospodarski krogi vedo čisto
dobro, da se novim ali vsaj po-
višanim davkom ne bodo več
mogli dolgo časa izmikati. Po-
sebnost jih skrbi, da jih bodo za-
čele obremenjevati države, o-
kraji in občine. Da ne bi bilo to
breme pretežko, zagovarjajo
idejo, naj federacija odstopi del
dohodnine in pridobnine drža-
vam in občinam. Tako bi bile
države in občine že sedaj delež-
ne te vrste direktnih davkov, če
tudi ne naravnost, ampak preko
federacije, in ne bi mogle poleg
tega nalagati še svoje dohodni-
ne in pridobnine.

To je stara in dobro znana
taktika. Sedaj pomeni le to, da
se gospodarski krogi resno boji-
jo, da jih bodo zagrabile še dr-
žavne in občinske dohodnine in
pridobnine, saj je mnogo občin
in držav, ki se tega davčnega
vira že poslužujejo.

— John Wesely je zložil pre-
ko 6.000 himn.

prepoved štrajka na železni-
kah. Ta je napovedan za četr-
tek zjutraj, če ne pride dotlej
do sporazuma med železnikami
in unijami železničarjev.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 236 Tuesday, Dec. 8, 1970

Amerika in Afrika

Ko naša dežela sedaj na novo ocenjuje našo zunanjo politiko, ni odveč, ako tudi Afriki posvetimo par besedi. Afrika ni nikoli igrala v naši zunanji politiki posebne vloge. To izvira iz afriške zgodovine. Afrika je bila zmeraj vsota kolonij, le par držav je bilo samostojnih, kot na primer Abesinija.

Kadar so prišli v naši politiki na vrsto naši interesi v Afriki, smo se zmeraj obračali na prizadete evropske prestolice, nikoli pa na afriške narode. To stanje se je začelo spreminjati po prvi svetovni vojni, do pravega izraza je pa prišlo šele po drugi, ko je mednarodna politika pretvarjala nekdanje kolonije kar na tekočem traku v samostojne republike, ki z njimi naša diplomacija ni vedela kaj početi. Res ja, da smo se uradno veselili novih neodvisnih republik, toda svobode je bilo v njih kmalu tako malo, da ni bilo vredno govoriti o njej. Tako so skoraj vse nove afriške republike dobile poleg našega priznanja še naša poslastična. Ta so polagoma ustvarjala stike z hovimi režimi in jim skušala dopovedati, da v Ameriki ne rastejo dolarji na drevesih in da jih torej ne bo toliko, kolikor so afriške države upale. Zato afriškim državam ni preostalo drugega kot, da so skušale ostati v zvezi z bivšimi kolonialnimi gospodarji, kar se jim je večinoma posrečilo. Čim bolj so nove afriške države začele znova gledati na Evropo, tem manj so imele interesa za našo deželo, mi smo pa imeli srečo, da se radi tega nismo jezili.

To so bili časi, ko smo bili na Afriki zainteresirani le toliko, da se tam ne ugnezdijo komunisti. Ta cilj je naša politika dosegla, večkrat bolj po sreči kot po pameti. Sicer politiko cenimo po uspehih in ne sprašujemo, kako so bili doseženi. Ker smo v tem pogledu našli v evropskih državah zaveznike, nismo z njimi radi Afrike nikoli prišli v resne spore. Spori so bili, toda nanašali so se le na tekmo, kdo bo imel več sreče pri gospodarskih koncesijah, ki so jih nove afriške države delile, odnosno prodajale. Iz tega razvoja se je počasi izcimilo sledeče stanje:

Severna Afrika je arabska, ni črna. Tam prevladuje arabski socializem, ki je istoveten z arabskim nacionalizmom. V tem delu Afrike se nismo mogli nikjer zasidrati, čeravno smo tuptam to tudi želeli. Na našo srečo nam je to spodletelo. Prihranili smo si s tem ne samo nepotrebne žrtve, ampak tudi nepotrebna presenečenja. Imeli smo od tega tudi koristi: radi Arabcev se nam ni bilo treba zameriti črni Afriki. Seveda ni pravila brez izjeme. V Nigeriji in Sudanu smo bolj držali z Arabci kot s črnici, kar se še danes otepa naši zunanji politiki. Pravčasno smo se osvobodili apetitov po afriški nafti, kar nam je koristilo na drugih političnih področjih. Tako živimo z arabsko Afriko v miru, kolikor tega ne moti sedanja izraelsko-arabska vojna, ki pa končno ne more trajati večno.

Južno od arabske Afrike so naši odnosi do posameznih držav različni. Na splošno so boljši v zahodnem delu Afrike kot na vzhodnem. So do vsake države drugačni. Prijateljstvo z Abesinijo je stalno in zanesljivo, v abesinskem cesarju imamo dobrega in vernega prijatelja. Ravno radi tega nas Somalija ne gleda prelepo. Z Zambijo in Tanzanijo smo prišli navzkriž šele zadnje čase radi neklih diplomatskih nerodnosti. Predsednik Nixon ni zadnji sprejel ne zambijskega predsednika Kaunde ne tanzanijskega predsednika Nyerera. To je ob afriški obali na Indijskem oceanu rodilo dosti razburjanja in očitkov, ki so deloma upravičeni. Obe državi vzdržujeta dobre stike z rdečo Kino. Koliko časa bo to prijateljstvo trajalo, ne vem. Začelo bo pojamati, kakor hitro ne bosta Sovjetija in Kitajska mogli posojati tem državam toliko denarja, kolikor bi ga rade. Zato se ne moremo pritožiti nad odnosi s Kenijo, ki ima med vsemi afriškimi republikami na vzhodni obali kontinenta še najbolj zmerno in uravnovešeno zunanjo politiko. Sicer pa, kot rečeno, ne silimo v vzhodni Afriki na prvo mesto, vpoštevamo interese evropskih držav.

Na zahodni afriški obali je položaj nekoliko drugačen. Tam so se kmalu začeli uveljavljati interesi našega rudarstva in naše težke industrije in spodbuditi evropski gospodarski vpliv. To je takoj rodilo proteste v Evropi in pomeni še danes eno med glavnimi ovirami, zakaj se pogosto z Evropo ne razumimo tako, kot bi bilo treba. Tipičen slučaj je Kongo, ki je s prirodnimi bogastvi najbolj obdarjena dežela in ki jo je ameriški kapital najbolj vzel na tarčo. Tam je že močno spodrinil belgijske investicije, s čemur pa niso zadovoljne druge evropske države, ki pomagajo financirati belgijska podjetja.

Nedavno je bil belgijski predsednik general Mobutu v Washingtonu in bil sprejet z vsemi izrazi prijateljstva. Vzrok sprejema je bil hitro odkrit. Mobutu je ameriškemu

kapitalu dal koncesije, kamor bo Amerika v nekaj letih investirala nad bilijon dolarjev v rudnike, boksit itd. Za druge države med Kongom in severno Afriko se naša dežela interesira le toliko, kolikor išče tam priliko za gospodarske investicije. To ima večkrat tudi neljube posledice. Morali smo na primer biti na nigerijski strani, da zadovoljimo angleške interese, zamerili smo se pa vsem črnem v srednji Afriki.

Afrika južno od Konga in Tanzanije je svet zase. Prevladuje črnsko prebivalstvo, toda ni neodvisno. Živi še deloma v pretežno portugalskih kolonijah, deloma v Redeziiji, deloma pa v Južni Afriki. Tam naša zunanja politika niha, kar se najbolje vidi na naših pogledih na rodezijsko krizo. Če držimo z Londonom — kar delamo sedaj — se zamerimo vsem črnim državam; če nastopimo proti sedanji beli rodezijski manjšinski vladi, je ogenj v stregli med angleškimi konservativci. Še bolj kočljivi so naši odnosi do Južne Afrike. Tam ne moremo najti politike, ki bi zadovoljila vse, zato nihanje semtertja, kakor pač svetujejo spremembe v političnem položaju. Seveda nas ta pot vodi v večno zamero, sedaj pri eni sedaj pri drugi državi.

Pri vsem tem imamo še srečo, da se naša domača črnska manjšina še ne zanima preveč vneto za črnsko Afriko. Afriški črnici seveda uživajo simpatije naših črnih organizacij, toda iz tega se še niso rodile nobene posebne težave v naši domači politiki. V državnem tajništvu se bojijo časa, ko se bo to spremenilo.

Vsekakor je naše zanimanje za Afriko še zmeraj na zadnjem mestu med vsemi kontinenti.

BESEDA IZ NARODA

Graduirala je

CLEVELAND, O. — Nedavno je na St. John kolegiju uspešno končala študije in prejela Bachelor of Science Degree iz bolniškega strojništva in napravljene državni ohijski izpit za registrirano bolniško sestro gđc. Rose Zupan, hčerka g. Jerneja in g. Zalke Zupana, 6609 Bona Avenue. Sedaj je zaposlena v Hillcrest bolnišnici.

Mladi rojakinji k doseženemu uspehu iskreno čestitam in ji želimo veliko zadovoljstva in sreče v lepem poklicu, ki si ga je izbrala! A.D.

Bojovniku R. Lukežu v majhen spomin

CLEVELAND, O. — Bilo je 10. maja 1970. S prijatelji sem bil v avtu ravno na poti na materinsko proslavo v Collinwoodu, ko zagledamo na oglu med St. Clair avenijo in Norwood cesto g. Rudolfa Lukeža, ko čaka na avtobus. Pa mu zakličemo: "Ali greste Vi tudi v Collinwood na materinsko proslavo?" Živahno in veselo namigajoče pravi, da je tako. Povabimo ga v avto ter hajdi v Collinwood. Kakor hitro je bil g. Lukež v avtu, je začelo liti, nato pa smo na vreme čisto pozabili, kajti kjer je g. R. Lukež, tam so vedno živahni in zanimivi pogovori. In tako je tudi bilo. Materinska proslava je bila nad vse lepa; o tem je bilo v AD že poročano.

Zadnjič sem segel v roko g. Lukežu na Slovenski pristavi v Genevi, Ohio, ob priliki proslave 25-letnice vetrinjske tragedije, dne 14. junija 1970. Trdno sva si segla v roke, še sedaj vidim njegove žive in živahne oči, ki so nas spremljale, ko smo se oče, brat Tine in jaz poslavljali in odpravljali nazaj v Cleveland. Nisem mislil, da bo to zadnjič, da si bova v tem življenju segla v roke... ali on je morda slutil.

Z našim očetom sta si bila dobra prijatelja že desetletja. Delovala sta skupaj v Ljubljani pred vojno že v Društvu bojev-

nikov, kjer je imel g. Rudolf Lukež važno funkcijo. Da, bojevniki, to je bil on vse svoje življenje. Zadnji dve leti sva veliko govorila o raznih stvarih in kar nisem od njega izvedel, sem pa od očeta. Pri obeh je težko, ker nobeden od njiju ne zna sam sebe hvaliti!

Od leta 1955 naprej je bil g. R. Lukež tisti, ki se je najbolj trudil, da bi bile pokojnine starejših oseb v Ameriki povišane, da bi jugoslovanska vlada plačala odškodnino tistim Amerikancem, ki so jim po vojni iz raznih "razlogov" imovino zaplenili, pa tudi, da bi prispevali k pokojninam starejših ameriških državljanov, ki bi tako pokojnino v Jugoslaviji že bili imeli. Veliko se je trudil, žal vidnega uspeha ni bilo. Trudil se je za tisoče in tisoče drugih ameriških državljanov, ki so takisto bili tako prizadeti. Sedaj je na onem svetu, kjer pokojnin in materialnih odškodnin ni treba, ker je Bog in ne sovrag gospodar.

Zapustil nas je dne 24. oktobra 1970, toda sigurne sem, da nas on — večni bojevniki — s svojimi živimi in živahnimi očmi in gestami naprej spremlja in vzpodbuja, naj delamo v dobrobit slovenstva, amerikanstva, človeštva, predvsem pa za ideale v smislu "Narod, domovina, Bog", vdani v božjo voljo in zaupajoč Mariji, ki ga je v svojem mesecu oktobru pritegnila k sebi v večnost. Rad nas je opominjal, da tisti, ki hočejo veliko narediti, nikoli vsega ne "sfolgajo", toda naredijo več, kot če ne bi hoteli toliko narediti. In da radi tega naj ne izgubljajo notranji mir ali pa se ne hajo truditi za dobrobit drugih. To je menda bilo bistvo njegovega življenja, pa vedno s korajžjo naprej delati in povedati, kar je prav.

Pogrešali bomo tega plemenitega gospoda, velikega Slovenca in Amerikanca, borca za človečanske pravice. Vem, da on želi, da naprej veselo in podjetno delamo v ravni liniji, kakor je on rad ponavljal: "Ravne linije se vedno držite, pa boste dobro". Na svidenje enkrat nad zvezdami, dragi naš prijatelj, dobri g. R. Lukež!

Stanko Meršol

Knjige — najlepše božično darilo

Washington, D.C. — Ko se približujejo božični prazniki in premljujemo, kaj bomo darovali svojim sorodnikom in dobrim prijateljem, se spomnimo,

da je knjiga najlepše darilo. Dobra knjiga nas spremlja v veselih in žalostnih dneh, nudi nam tolažbo in vzpodbudo, nudi nam novih misli in novih spoznanj na poti življenja. Knjiga nam nudi tudi vpogled v preteklost, poučuje nas, kako so živeli naši predniki, kaj so s svojim delom dosegli in česar niso mogli doseči.

Pri izbiri božičnih daril zlasti mlajšemu rodu, po sehov tistim, ki študirajo na višjih šolah ali so te šole dokončali, ne pozabimo na knjige v zbirki "Studia Slovenica," v kolikor so še na razpolago. Posebno knjige, ki so napisane v angleščini o Slovincih, so najprimernejše darilo otrokom, vnukom in vsem drugim, ki bi jim radi kaj povedali o Slovincih, o svojih prednikih in o svojih pionirjih v novi domovini.

Na razpolago imamo še naslednje knjige:

Maksimilijan Jezernik: "Frederick Baraga: a portrait of the first Bishop of Marquette based on the archives of the Congregation de Propaganda Fide." Knjiga opisuje življenje in delo našega največjega misijonarja Barage in njegovo ogromno pionirsko delo na področju Velikih jezer. To knjigo bi morali imeti vsi tisti, kateri se zanimajo za slovenski doprinos ameriški civilizaciji in zgodovini. Cena knjige je \$4.00, trdo vezani \$5.50.

Paul B. Alexander: "Land Utilization of the Karat Region of Zgornja Pivka, Slovenia." To je knjiga, ki opisuje, kako težavna je izraba zemlje na Krasu, odkoder je prišlo veliko naših ljudi v Ameriko. Potrebna pa ni samo tistim, katerih predniki so prišli s Krasa, ampak tudi vsem tistim, ki bi radi izvedeli, kako trdo življenje imajo kraški človek. Cena knjige je \$4.50.

Toussaint Hočvar: "The Structure of the Slovenian Economy" je knjiga edina te vrste na svetu. Še nihče ni prejel zavej v eni knjigi zgodovino slovenskega gospodarstva v nobenem jeziku. Knjiga je potrebna vsakomur, kogar zanimajo slovenska gospodarska vprašanja. Dobi se za ceno \$5.00 (\$7.00 za vezano).

Pokojni slovenski javni delavec in znanstvenik dr. Alojzij Kuhar je v zapuščini zapustil različne spise, od katerih smo doslej mogli izdati samo dva v knjigah in sicer "The Conversion of the Slovenes and the German-Slav Ethnic Boundary in the Eastern Alps" in "Slovene Medieval History: Selected Studies." Prva je na razpolago v ponatisku za ceno \$6.00 - prva izdaja je namreč že pošla - druga pa za ceno \$3.00 (\$4.00 vezana). Ti dve knjigi sta pomembni za vsakogar, kogar zanima, kako smo Slovenci prešli krščanstvo in kakšne so bile zgodovinske razmere v slovenski zgodovini zgodnjega srednjega veka. Posebno v času, ko slavimo 1200 letnico pokristjanjenja Slovencev, bi moral še posebno mlajši rod med nami spoznati tudi zgodovinsko ozadje te dobe.

Thomas Barker "The Slovenes of Carinthia: a National Minority Problem" je knjiga o Koroskih Slovincih in Koroski - zibelki slovenske zgodovine. Napisal jo je ameriški profesor, ki je na Dunaju prvič slišal o Slovincih, pa vendar zbral ogromno gradiva za študij Slovencev na Koroskem. Posebno ob 50 obletnici nesrečnega plebiscita moramo poznati czadje slovenskega trpljenja na Koroskem. Knjiga je na razpolago za ceno \$5.00.

John A. Arnez je napisal v angleščini "Slovenians in European Affairs" o položaju Slovencev v evropskem prostoru. Nekaj izvodov te knjige je še na razpolago za ceno \$4.00. Isti pisatelj je napisal tudi knjigo v slovenščini pod naslovom "Slovinci v New Yorku", s katero so newyorški Slovenci prvi dobili pregled svoje zgodovine, kakršno bi moralo imeti vse

Pred koncem leta bo še živo na "Osmi"

NEW YORK, N.Y. — Tako se pač napoveduje in nakazuje, da bo v našem srenjeskem središču na "Osmi" še dokaj živo, živahno in morda celo zabavno, preden bomo temu letu rekli: zбоgom, in bomo nazdravili novemu.

Zadnjehovembrski petkov večer je. Dan po Zahvalnem dnevu, ki smo ga včeraj slavili z nadevanjem naših želocev. Purani, goske, kapuni in piške so morali iti pod nož, da smo Američani naložili svoje mize in slavili... Kaj? Morda pozabljeno preteklost, ki je imela več duha in smisla ob tem narodnem prazniku. Od leta do leta se bolj čuti, da težiše vse za hvalnosti za svobodo dežele in sadove dela pada na bogato naložene mize. Menim, da za našo deželo ni to nič kaj dobro obetajoče znamenje, saj kaže v nasprotno smer, kot pa je v davnosti vodila zvezda repatica na polnočnem tnebu.

Jutri zvečer, 23. novembra, se bodo "Fanteje z Osmo" zbrali s svojimi prijatelji in bodo skromno proslavili svojo četrto obletnico, ko so se prvič sestali in sklenili: Peli bomo, da bo njujorska slovenska srenja spet po dolgih letih imela svoj moški pevski zbor.

Da, v poletnih dneh bo pet let, ko je njujorska fara sv. Cirila proslavljala v Poljskem domu na Osmi svojo 50-letnico. Na programu je bilo tudi nekaj petja, ki pa je bilo razen solopetja Louisa Rupnika in Marjance Kalanove ter dueta Oblakove in Saksidove, slabo pripravljeno. Takrat je prvič posele slovensko prireditelj dr. Franjo Debelak. In kmalu je prišla med nas njegova misel, da s smotnim, poštvovalnim in doslednim vežbanjem bi se dalo v slovenski narodni skupnosti nekaj ustvariti v pevskem pogledu. Na to Delakovo misel se je začelo migati in prvič so se fanteje zbrali ob koncu novembra pred štirimi leti. Sedem jih je bilo. In prihajali so še drugi — lepo in počasi. Danes ima zbor 25 aktivnih članov-pevcev.

Nič ni boljšega in primernejšega, da se zbero na poseben večer in da gredo preko te kratke dobe, ki že kaže pozitivne uspehe in daje veliko upanje za prihodnost naše skupnosti. Clovek si skorajda ni mogel predstavljati, da je obstoj takšnega

naše naselbine. Knjiga ima tudi precej splošnih podatkov o slovenskem naseljevanju v Ameriki in povzetek in uvodne besede našega Franka Lauscheta v angleščini. Dobi se za ceno \$3.50.

Izdajanje teh knjig ni lahka stvar, posebno težavna stvar je postala v zadnjih letih, ko se cene povsod dvigajo. Za zbirko imamo pripravljene rokopise, pa jih ne moremo izdati, ker se bojimo velikih stroškov, ki jih ne bi mogli kriti s prodajo knjig. Vse zgoraj navedene knjige so na razpolago na naslednjem naslovu: Studia Slovenica, P.O. Box 4531, Washington, D. C. 20017. Naročajo se po pošti in naročila bodo takoj izpolnjena, čim bomo prejeli pisma, da kdo želi te knjige. Ker je božič pred duri, prosimo, da pošljete naročila takoj, da bodo srečni obdarovanci lahko imeli knjige ob božiču že v rokah.

Knjige so vzбудile veliko zanimanja pri ameriških strokovnjakih o slovenskih vprašanjih, nobena organizacija pa seveda ni dala nobene podpore za izdajanje knjig. Vse delo se vrši brezplačno, toda kljub temu stroškov po tiskarnah in za izdajanje novih knjig.

Blagoslovljene božične praznike in srečno in zdravo novo leto želi vsem svojim prijateljem in kupovalcem knjig — Studia Slovenica.

E. A. Kovačič

zbora v naši srenji še možen, pa se nam je s požrtvovalnim naporom dokazalo, da je. Ze precejkrat so nam fantje javno zapeli na svojih koncertih, nekajkrat pa so peli v cerkvi. Za svoje člane so oživeli narodno navado — fantovskih podoknic. Ždaj se pripravljajo za januar-ski koncert, 13. decembra pa bodo menda nastopili v srbski katedrali sv. Save v New Yorku s par žaloslinkami.

Dober teden po jutrišnjem večeru — 6. decembra — bo na "Osmi" lepo popoldne in živahen večer. Ob 3. uri bo posebna maša, brana za srečo slovenskih staršev in naše slovenske mladine. Pri tej maši pa se bodo blagoslovile tudi naše nove orgle. O tem sem govoril že v prejšnjem poročilu. Takoj po maši bomo šli v cerkveno dvorano, saj bo že kar prva temačnost večera nastopala in Miklavž s svojim spremstvom bo menda že kar blizu slovenske cerkvice, kjer bo zbrana naša mladost. In tako bo prišel medanje ter razdelil svoje darove vsem dobrim, ubogljivim in poslušnim ter pridnim otrokom, listim, ki staršev ne poslušajo in ne ubogajo, pa bo odmeril kaznovano šibo, ki bo svojo mašo zapela. Za vse takšne je še čas spreobrnjenja in odpusčenja jima. Miklavžev večer bo tako tudi zanje lep in vesel!

V nedeljo, 13. decembra, ob 12.15, to se pravi četrta ena, bomo imeli spet priložnost utrjevati ekumensko misel z obiskom srbske cerkve.

Istega dne popoldne bodo Savani imeli svoje veliko tekmovalstvo v namiznem tenisu — ping-pongu. Kaže, da bo borba za prva mesta zanimiva in zato naj pride vsakdo pogledat te borbene fante in dekleta!

V petek, 18. decembra, bodo žavani imeli svoj redni mesečni sestanek. Na njem bodo verjetno pregledali, koliko bo do zakrat že izvršenega pripravljalnega dela za silvestrovanje na Osmi. Zamisel vsega, o čemer so že razpravljali, kaže na nekaj izrednega.

Verjetno bo v vsem decembrskem času nekaj vaj cerkvene zbora, da bomo z novimi orglami imeli tudi dobro petje, ki nam bo dalo lep slovenski božični večer v domači cerkvi in ep božični dan. O, da bi bila cerkvice mala polna, kakršno smo videli ob teh prilikah v letih, ko sem po drugi svetovni vojni prišel iz očetnjave. Nekateri pravijo, da nas ni več toliko v New Yorku, jaz pa vam rečem, da nas je še zmeraj toliko, da tri takšne cerkve, kot je naša na "Osmi", zlahka napolnimo. Slovenci v New Yorku nismo dejansko splahneli, splahnela pa je naša verska in narodna zavest. To moramo zopet predramiti in veliko se nas bo zbralo vselej ob vsaki priliki, ki nas skup kliče.

Teden po Božiču pa pride silvestrovanje. Slovenci v New Yorku smo začeli opuščati skupno poslavljanje od starega leta. Zakaj ne bi spet skupaj silvestrovali. Letos so pripravile takšne, ki kažejo, da bo na "Osmi" večer nič slabši od drugih dragih njujorskih lokalov. Vstopnice si morate preskrbeti vnaprej do 20. decembra. Organizatorji bodo razposlali vabila in nobenemu ne bo žal, kdor bo ta večer silvestroval na "Osmi". Za parkiranje bo preskrbljeno v garaži na Deveti med Drugo in Treto Avenijo. V cerkveni dvorani pa bo toliko ljudi, da bo ugodno in prijetno, ker bo imel že vsako pripravljeno svoj sedež. Jedača bo posebna in domača, vina izbrana in vsega drugega na pretek. Samo natakarku boste namignili in že bo pristopil ter izpolnil vaše želje.

Takšen se nam obeta letos decembrski čas od Miklavža do Božiča do vselega Silvestra... Tone Osovnik

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Dnevi pričakovanja

Stopili smo v adventni čas. Advent pomeni prihod. So pa dnevi v mesecu decembru dnevi pričakovanja. Vsi nečesa pričakujemo, bodisi verni, mišni ali tudi neverni. Ta občutek pričakovanja je Bog položil v človeka, ko mu je obljubil Odršenika. Pričakovanje Božiča je nekaj lepega, kot je bila veličina božje obljube nekaj odrešilno velikega. Tako velik je odsev iste obljube, da je občutek pričakovanja še vedno v nas, čeprav je bila obljuba že izpolnjena in imamo že Odršenika med seboj.

Spomin na rojstvo Odršenika smo pa tako zelo "okrasili", da nas Božič, ki je cilj našega pričakovanja, nič več ne napolni z zadovoljstvom. Izpolnitve pričakovanja ne doživimo. Darovi izpod božičnega drevesca hitro izgubijo svoj čar; drevesce se posuši in odnese; lučke ugasnejo; dobrote na mizi pospravimo in smo razočarani, ker je tako hitro minulo, kar smo tako težko pričakovali. Tako se nam godi, če se nismo dejansko srečali z Odršenikom. Srečali pa se nismo, če smo pri obdarovanju mislili samo nase in na tiste, ki so se nas spomnili z darili in voščili. To je srečanje z lastnim jazom in to srečanje prinaša moralni poraz.

Dnevi pričakovanja v adventu so polni dela in priprav. Nakupovanje vzame največ časa. Spomin na rojstni dan Odršenika pa najmanj. Priprave, da bo na Božič telesu dobro, imajo prvenstvo v našem zanimanju. Odršenik pa ni prišel iskat sebe in svoje slave, ampak je prišel k tistim, o katerih je rekel: "Množica se mi smili. Če bi danes hodil med nami, bi še bolj globoko vzdihnil: "Množice se mi smilijo."

Odršenik je prišel na svet, da bi množicam prinesel pravo svobodo. Pa je danes na svetu toliko milijonov ljudi, ki svobode nimajo. Samo za veliko Rusijo je nekdo zapisal, da je eno samo veliko koncentracijsko taborišče. Kaj pa drugi milijonski narodi, ki so komaj na tihem upajo kopneti po svobodi, pa so bili tudi ustvarjeni po božji podobnosti kot svobodni zemljani. Ali ne bi malo več molili za njihovo rešitev v teh dneh pričakovanja?

Kaj pa tisti milijoni, ki niso še nikdar imeli pred seboj božičnega kosila? Kaj je obdarovanje, sploh ne vedo. Dostojnega človeškega življenja si sploh ne morejo predstavljati: lakota, bolezn, beda so njihovi spremljevalci. Število takih gre v stotine milijonov. Pa brez dvoma tudi v njih živi ali vsaj tli pričakovanje. Molitev in denarna pomoč tem in takim revežem bi morala biti vsebina adventa. Malo manj skrbi in dela zase, pa malo več za druge, ki so res potrebni, pa bo Božič brez dvoma blagoslovljen.

Odršenik je res že med nami, a odrešenja še niso deležni vsi ljudje. Vsak katoličan bi moral biti danes odrešenik z molitvijo, z zgledom in dejanjem.

P. M.

Drobne novice

V Slovenskem domu so zaključili predadventno dobo s prav lepim banketom. Pripravile so ga mlade kuharske tečajnice, pod vodstvom ge. Hacetove. Splošno mnenje je bilo, da v Slovenskem domu že dolgo ni bilo tako prijetno, čeprav so tam družabne prireditve tako lepo obiskane prav zaradi dobre postrežbe in prijetnega domačega vzdušja. To pot so vse, ki so,

šle skozi drugi kuharski tečaj, dobile diplome, ki jih jim je razdelil predsednik Društva Slovenski dom dr. P. Klopčič.

Prihodnje veselo srečanje v Slovenskem domu pa bo "štefanovanje" v soboto, 26. decembra. Ker bo to večer po prazniku in pred nedeljo, je upati, da bo dvorana polna.

Pri Mariji Pomagaj pa so imele gospe članice Kat. Zenske Lige farni bazar in sicer ves dan v soboto, 28. novembra, in v nedeljo dopoldne. Pripravile so obilico dobrot, ki so jih ljudje po uživali kar v dvorani ali pa so jih odnašali na dom. Bazar se je zaključil zvečer s prijetno veselico.

G. župnik pri Mariji Pomagaj je formiral nov cerkveni odbor, ki mu predseduje g. Ivan Zakrajšek. Prvo nedeljo v decembru je hodil tam po Manningu Miklavž. Ogledal se je tudi v dvorani pod cerkvijo Marije Pomagaj.

Tole pa ni drobna novica, ampak je drobna resnica, ki lahko za vsakega izmed nas ogromno pomeni.

"Ne pozabi, da ti je Bog dal neko poslantsvo, da v življenju izpolniš neko nalogo, ki je ni prejel nihče drugi. In še tega ne pozabi, da bo On s teboj, ko boš zašel v težave in v trenutke krize." In še to je dostavil: "Na svetu boste imeli stisko, bodite hrabri, jaz sem svet premagal."

Prispela je V. številka VESTNIKA, ki je glasilo slovenskih svobodnjakov. Revija ima 44 strani odličnega branja in poročil. Casovno najbolj na mestu je članek, ki ga je napisal SM. R. in nosi naslov: "Kaj je naša prva naloga?" Članek je odgovor tistim, ki priporočajo koezistenco s komunizmom doma in kapitulacijo pred njim. Kot je znano, so se nekateri že odrekli borbi proti komunizmu. VESTNIK objavlja tudi dve spomenici. Eno je poslal predsedniku U.S.A. g. Miloš Stare, drugo pa Zveza DSPB, ki sta jo podpisala predsednik Karel Mauser in tajnik Jože Melaher. Spomenici sta bili poslani predsedniku R. M. Nixonu pred njegovim obiskom v Beogradu.

Slovenska pisarna na 618 Manning Ave., Toronto 4, Ont., ponovno priporoča dr. Pušovo knjigo "Klasje iz viharja". Zadnje čase omenjajo knjigo vsi slovenski emigrantski časopisi in revije. Tudi zasebniki, ki so jo prebrali, soglašajo, da je knjiga poučna, zanimiva in pisana v lepi slovenščini. Stane \$3 in poštino.

Veliki misijonar potuje

Te dni je na potovanju veliki misijonar 20. stoletja papež Pavel VI. Dobesedno izpolnjuje naročilo svojega Učitelja: "Pojdite po vsem svetu in učite vse narode." Prva večja postaja, ki jo je naredil, je bila na Filipinih.

Filipini so skupina otokov. 7000 jih je in vsi skupaj merijo 115,000 kvadratnih milj. Med temi otoki sta dva največja in sicer Luzon na severu in Mindanao na jugu. Danes živi na Filipinih 32,459,738 prebivalcev. V desetih letih je prebivalstvo porastlo za več kot 5 milijonov. 99% teh ljudi pripada isti rasi kot Indonezijci. Med njimi je nekaj malega Kitajcev. Tudi nekaj španske krvi je v ljudeh, ker so bili Filipini španska kolonija od leta 1565 pa vse do 1898, ko jih je Španija odstopila ZDA. Med zadnjo svetovno vojno so jih zasedli Japonci; A-

merikanci so jih osvobodili in jim leta 1946 dali neodvisnost.

Na Filipinih govorijo jezik Tagalog, ki je uradni jezik in ga govori približno 50% ljudi. 40% govori angleško, 2% pa špansko.

Filipini so edina država v Aziji, ki je po večini katoliška (82,47%). Drugi so muslimani, protestanti in budisti. Katoličani imajo danes 8 nadškofij, 27 škofij, 12 prelatur in 4 apostolske vikarijate. Katoličanov je čez 26 milijonov. Zanje skrbi 4,519 svetnih duhovnikov, 2,311 redovnih, 476 redovnih bratov, 6,337 sester. Večina škofov je domačinov, več kot polovica duhovnikov tudi in 80% sester je domačink.

Med temi ljudmi se je ustavil svetovni misijonar Pavel VI. Tam je tudi doživel napad z nožem, a mu hvala Bogu napadalec ni prišel blizu, ker ga je ubranil sam predsednik države. Na Filipinih je imel papež tudi konferenco z azijskimi škofi. Tudi ta je bila prva v zgodovini kat. cerkve v Aziji.

Novice iz Ottawe

V Ottawi govorijo o znižanju davkov. Ta vesela novica naj bi "prizadela" ljudi glede osebnih dohodkov in tudi korporacije naj bi je bile deležne. Sliši se tudi, da bodo otroške doklade vzete tistim, ki imajo več kot \$10,000 letnih dohodkov. Kar se bo nekaterim vzel, se bo drugim dalo, zlasti tistim, ki danes komaj shajajo z majhno pokojnino. Otroških doklad bogatinom res ni treba. Sicer bomo pa kmalu zvedeli, kaj je pripravil zvezni finančni minister in kakšno "darilo" skriva za Božič v svojem dodatnem proračunu, o katerem se te dni govori po Ottawi in po deželi.

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA BOLG

Da bo prav razumljivo o — pregrete jedi, o kateri je zapisano, da ni zdrava — je mišljeno ogreto-pregreto. Seveda je drugače, če je prevreto ali prepečeno do polnosti. To zdravju ni škodljivo. Na pol narejeno je pa itak vse slabo.

Ko sem preležal mesece in mesece v bolnici, sem imel dovolj časa opazovati, kako enosmerno se vse ureja in prireja. Nobene pažnje ni v nasprotni smeri, ki prav lahko prinese zelo hude posledice. Naj navedem le dva primera, katera sem doživel sam. Eno pri drugi osebi, eno pa pri sebi, katere posledice se ne bom nikdar znebil. V sobo, v kateri sem ležal, so pripeljali moža s hudo vročino. Stalno je bil ves premočen od

potu. Dejali so ga na posteljo, ki je bila pripravljena tik ob oknu. Kmalu je prišel zdravnik, ga pregledal, dal navodila bolničarki in odšel. Bolničarka mu je prinesla injekcijo, mu preoblekla srajco, ki je bila vsa premočena, ga odela in odšla. Bilo je ravno ob šestih zvečer, ki se osobje menjava. Okno je bilo nekoliko privzdignjeno tako, da je ravno pihalo na moža. Čez čas je prišla druga bolničarka in videla vsega premočenega moža. Sla je, ga preoblekla in mu posteljo uredila s suhimi rjuhami, nato pa vzdignila okno navzgor in odšla. Zunaj je bil precej hud veter in je na moža kar precej pihalo — on pa stalno ves premočen od potu. Zakaj se je tako potil, ne vem.

Ob deseti uri je bolničarka, tako kot drugim v sobi, prinesla predpisane tablete tudi njemu. Tudi zdravnik ga je prišel pogledat kmalu po deseti. Ni se dolgo mudil pri njem, pač pa je naročil, naj mu preobleče suho srajco. To je bolničarka naredila, mu popravila odejo in odšla. Okno je ostalo odprto vso noč. Mož se je potil kar naprej, odejo je porival proč od sebe, veter pa pihal nanj. Nihče ni pomislil na to, v kakšni nevarnosti so ga pustili, vsega potnega in premočenega v vsej ugodnosti za prehlad. Dobil je tako hud revmatizem, da se skoraj ni mogel več premikati, in hude bolečine. Obenem je začel kašljati, dobil pljučnico in čez nekaj dni umrl.

Vsak preprih je zelo nevaren. Posebno se je treba varovati prepiha, kadar se potimo in kadar imamo od potu mokro perilo. Če bi onega moža ne pustili pri odprtem oknu, da je bil vso noč na prepihu, bi morda ozdravil. Preprih mu je pa zadal smrtno rano.

Drugi primer, ki ga hočem navesti, je pa bil zadan meni. Bil sem večkrat in po cele tedne v kisikovem šotoru (oxygen). Prestajal sem večkrat precej hude operacije in te največ na prsnem košu. In po vsaki hudi operaciji so me porinili za nekaj dni — več ali manj, po potrebi — v tak kisikov šotor. Take šotore imajo že pripravljene, da jih pripnejo na posteljo tako natančno in trdno, da je skoraj neprodušen. Poleg postelje pripeljejo aparat, na elektrichen pogon seveda, ki je napojen z ledom. Skozi ta led je speljana od aparata pločevinasta cev skozi plastično steno v šotor, v katerem sem ležal. Ta cev je pa bila prirejena tako in naravnana, da je iz nje pihalo ravno v levo ramo. Zrak napojen s kisikom, je prihajal skozi cev z močnim pihom in jako

mrzlim. Saj je bila speljana cev skozi ledeno vodo in led, katerega so prilično na nekaj ur doajali, vodo pa spodaj odtakali. V ramo sem občutil tako, kot bi me nekdo stalno obilval z ledeno mrzlo vodo. Po nekem času rame sploh nisem več čutil. Pritoževal sem se, protestiral in prosil, pa se še zmenil nihče ni za to.

Končno, bilo je to že v drugem letu mojih operacij, me je po dveh dnevih bivanja pod kisikovim šotorom začela tako boleti rama, da sem na ves glas kričal, da so mi šotor odvzeli, a rama me je bolela huje kot vse operacije skupaj — se mi je zdelo. Dali so mi injekcijo proti bolečinam, a je le malo pomagalo. Rama je bila mrzla kot led in nič drugega nisem občutil na njej, kot bolečino. Potem so mi jo začeli ogrevati z nekako flanelo. Počasi so mi jo ogreli, a bolečina je le počasi pojenjavala. Sele po enem mesecu zdravljenja in ogrevanja so bolečine v toliko prenehale in rama je gorka ostajala brez ogrevanja. Bolečine so popolnoma prenehale šele po treh mesecih. Prenehale, pa se zopet ponovile skoraj ob vsaki vremenski spremembi. Seveda ne tako hudo, kot je bilo takrat v prvo.

Ko sem moral prihodnjič zopet pod šotor, je bila tista cev že prirejena tako, da je pihalo nje nekam v sredi na zgoraj. Ramo so mi pa močno ovili. — To se mi je zgodilo že nekoliko pred osmimi leti, pa vse do danes občutim v rami že vnaprej vsako spremembo vremena. In večkrat me zebe v ramo, da jo komaj ogrejem. Pred nekaj tedni mi je začela rasti kost tik na kraju rane. Približno, kot bi oreh na polovico, počez, prerezal. Zdravnik pravi, da bo morda z injekcijami ustavil rast. Lahko pa še kaj drugega nastane iz tega...

Navedel sem tu dva primera zato, da uvidite, da sem upravičen trditi, da so nekateri zdravniki vse preveč uravnani v eno — svojo smer, nič jih pa ne briga, kaj so bo zgodilo v enosmernem zdravljenju — na drugi strani medalje. Nič jim ni mar, če s tem zakrivijo pohabljenje za vse življenje po svoji nepazljivosti.

(Dalje sledi)

Švicarski poslanik v Braziliji ugrabljen

RIO DE JANEIRO, Brazil. — Švicarski poslanik Giovanni Enrico Bucher je bil včeraj zjutraj ugrabljen, ko se je peljal v avto iz urada na svoj dom. Njegov osební stražar je bil pri ugrabitvi težje ranjen.

B-52 skušajo zavreti rdečim dolok oskrbe

Strateški bombniki B-52, že tretji mesec stalno napadajo Hočiminhova pota iz Severnega Vietnama v Južni Vietnam in Kambodžo.

SAIGON, J. Viet. — Od začetka oktobra napadajo B-52 ameriška letala vsak dan Hočiminhova pota, ki vodi iz Severnega Vietnama preko Laosa v Kambodžo in v Južni Vietnam. Cilj teh napadov je uničiti čim več vojnih potrebščin in svežih čet, ki jih pošiljajo rdeči na jug, ali pa njihovo pot na jug vsaj močno zavreti. V kolikor jim bo to uspelo, ne bo mogoče rdečim začeti nobene večje ofenzive, ker jim v bližini bojišč manjka zalog vojnih potrebščin, zlasti streliva, pa tudi hrane.

Prav tako so B-52 v zadnjih dneh napadala severno Kambodžo, da bi zavrla ali uničila vojne potrebščine na poti rdečim silam v Kambodži, ki sedaj od več strani skušajo zlomiti obrambo Phnom Penha. Zlasti je bila pretekli teden v nevarnosti "severna fronta".

Južnovietnamski mešani odred, ki je pred enim tednom začel čistiti U Minh gozd v južnem delu republike na skrajnem koncu Mekongove delte, je pokončal okoli 150 rdečih, nekaj pa jih tudi ujel. Našel je razna manjša skladišča in skrišališča orožja, streliva in hrane. Drugod v Južnem Vietnamu ni bilo večjih bojov, pač pa so južnovietnamski mornarici pokončali večje število rdečih onstran meje v Kambodži nedaleč od Neak Leung na brodu preko Mekong. Južnovietnamske sile so udarile znova v "Papigin kljun", kambodžansko ozemlje, ki se zaledja v Južni Vietnam zahodno od Saigona.

Narodni organ za boj proti raku

WASHINGTON, D.C. — V Senatu je bil pretekli petek stavljen predlog za ustanovitev posebnega zveznega organa, ki bo vodil raziskave za uspešna sredstva proti rakastim boleznim, ki končajo vsako leto v ZDA preko 320,000 človeških življenj.

Predlog je stavil sen. R. Yarborough, demokrat iz Teksasa na temelju zaključka posebne študije skupine strokovnjakov in laikov. Vodnika tega urada bi naj imenoval predsednik ZDA, urad sam pa naj bi razpolagal leta 1972 s 400 milijoni dolarji, leta 1976 pa že z bilijonom dolarjev. Vsa ta sredstva naj bi služila pospešenemu raziskovanju, pa tudi praktičnemu zdravljenju v bolnišnicah in klinikah. Skozi ta urad naj bi bili povezani vsi naporí boja proti raku v vseh ZDA.

Nova vrsta podmornice?

NORFOLK, Va. — Ameriška vojna mornarica je baje tik pred tem, da zgradi novo podmornico iz posebno trdnega jekla, ki bo sposobna vzdržati pritisk in se gibati tudi v globini 5,000 čevljev in več. Sedanje podmornice ne morejo globlje kot kvečjemu 2,000 čevljev. Nove podmornice bi se mogle varno skriti v globini pred vsemi zasledovalci. Ti jih ne bodo mogli odkriti z nobenim sedaj znanim sredstvom.

Visoko nad morjem

AKRON, O. — Mesto Akron leži okoli 1000 čevljev nad morjem na enem izmed krajev z največjo nadmorsko višino v državi Ohio.

PRIPRAVIL SE JE — Fant v Raleighu, N.C., se je v sedel v telefonski celici, da bi lažje in čim dlje držal v pogovoru.

FEMALE HELP

SLOVENIAN cook wanted to cook for elderly man, in exchange for separate free 4 room apartment and salary. 361-5887 —(239)

Ženske dobijo delo

Iščemo pomočnico Varstvo dveh šolobveznih dečkov. Mora stanovati pri nas. Lastna soba, hrana in \$50 tedensko. Ponudbe sprejema Ameriška Domovina, pod značko "Pomočnica".

(239)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj v Euclidu Lep bungalov, 2 spalnice, na Lloyd Rd. Se lahko razširi na drugem. Polna klet. Priključena garaža. Velik lep lot.

Blizu E. 260 - fara sv. Viljema zidan duplex, 6-6, dve priključeni garaži, patio, sedem let star, v St. Williams fari.

Dohodninski bungalov

Pri E. 200 St., 2 spalnice spodaj, ena na drugem; nova dvojna garaža. Posamezni vhod. Znižano na \$22,900.

UPSON

499 E. 260 St. Realtor RE 1-1070 UMLS

(236)

V najem

Štiri sobe, spodaj na E. 66 St. Starejšim ljudem. Kličite 481-5212 ali HE 1-2730

(236)

V najem

Oddamo 4 sobe in kopalnico na Cornelia Ave., otroci dobrodošli. Kličite 943-4839 po 5:30 uri.

(237)

ZASTONJ

Odpaden suh orehov les in žaganje se dobi zastonj na 1550 E. 33 St., telefon 361-2085.

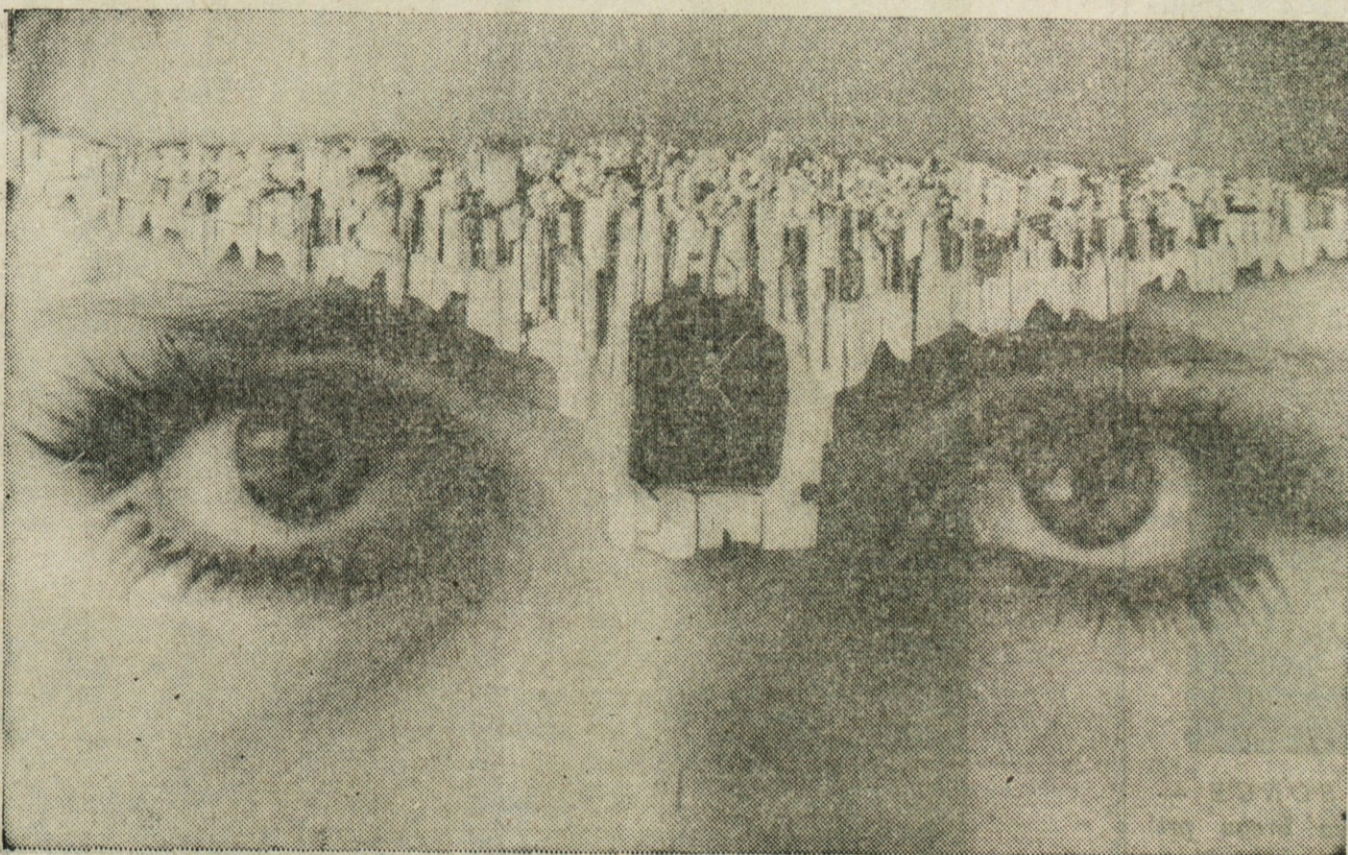
(238)

V najem

Petsobno stanovanje se odda zgoraj, mirnim, starejšim ljudem na E. 172 St.

Kličite 486-8499

(8,11 dec)

DRAGA URA — Na zlatarsko-draguljarski razstavi v Frankfurtu, na Nemškem, je dobila ura, ki jo je navelo dekle nad svojimi očmi, nagrado "Zlata roža Baden-Badenu". Vredna je okoli \$5,500.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Zdravnik se lahko moti," pravi Dantes, "in kar se tiče tega, da ste ohromeli, naju na begu ne bode oviralo. Vzeti vas hočem na svoje rame in plavati z vanj."

"Otrok!" pravi abbe. "Pomorščak ste in plavač, torej morate vedeti, da mož s takim bremenom ne more plavati niti petdeset morskih sežnjev. Ne motite se še naprej z domišljijami, na katero ne more verovati niti vaše izborni srce. Jaz moram pač vsekar ostati tukaj, dokler ne pride ura moje osvoboditve, ki jo pripelje smrt. Vi morate pa bežati in se ločiti od mene. Mladi ste, pogumni in močni; ne vzemirajte se zaradi mene, jaz vam vračam vašo besedo."

"Kar pravite, je lahko res," pravi Dantes, "a ostati hočem tukaj tudi jaz."

Nato, vstane in dvigne svojo roko svedčano proti starcu, rekoč:

"Pri krvi Kristusovi prisegam, da vas zapustim šele po vaši smrti!"

Faria opazuje tega priproste- ga, tako plemenitega moža in čita v njegovih potezah, iz katerih je sijala najčistejša požrtvovalnost, odkritosrčnost njegove ljubezni in te prisrčnosti.

"Torej," pravi bolnik, "naj bode. Hvala vam."

Nato ga prime za roko.

"Morda dobite za to nesebično požrtvovalnost plačilo," pravi. "Toda ker jaz ne morem in vi ne morete bežati, morava zasuti jamo pod galerijo; sicer bi jo lahko zasledil vojak, korakaje nad njo, po votlem glasu, ki bi ga izbuja njegovi koraki, ter opozoril na njo nadzornika, ki bi stvar raziskal in razkril, vsled česar bi naju ločili, napravite torej to sami, jaz vam žalibog ne morem pomagati; porabite v to celotno noč in pridite jutri šele po jetničarjevem obisku. Povedati vam imam zelo važne stvari."

Dantes stisne abbeju, ki se mu prijazno nasmehne, roko ter odide s pokornostjo in spoštljivostjo, kateri je gojil napram svojemu staremu prijatelju.

XVIII. Zaklad.

Ko pride Dantes prihodnje jutro v sobo svojega bolnega prijatelja, je sedel ta z mirnim obličjem, drže s svojo levico jedino roko, katero je, kakor se čitatelj pač spominja, še mogel rabiti, v solnčnem žarku, ki je padal skozi majhno okence njegove ječe, kos papirja, ki je bil vedno zviti, zaradi česar je dobil obliko cilindra ter se ni dal popolnoma poravnati.

Ne da bi spregovoril besedico, pokaže Dantesu papir.

"Kaj je to?" vpraša ta. "Poglejte boljše," pravi abbe smehljaje. "Saj napenjam svoje oči,"

pravi Dantes, "a ne vidim drugega, nego pol zmečkan papir, na katerem so napisane z nenavadnim črnilom gotske pismenke."

"Prijatelj," pravi Faria, "zdaj, ko vas poznam dobro, vam lahko razodenem skrivnost, da je ta papir moj zaklad, katerega polovica je od danes naprej vaša lastnina."

Mrzel pot stopi Dantesu na čelo. Do danes — in kako dolgo je bilo že to! — se je ogibal, govoriti z abbejem o tem zakladu, zaradi katerega so smatrali ubogega moža za blaznega. Iz prirojene nežnosti se Dantes ni dotaknil te bolešno tresoče se strune, in ker je Faria gleda te točke tudi molčal, je menil, da je ta molk znamenje, da je postal zopet pameten.

Danes se mu je zdelo, da pomenijo te besede, ki jih je izgovoril starci po tako resni boleznini, povratek njegove blaznosti.

"Vaš zaklad?" zajecja Dantes.

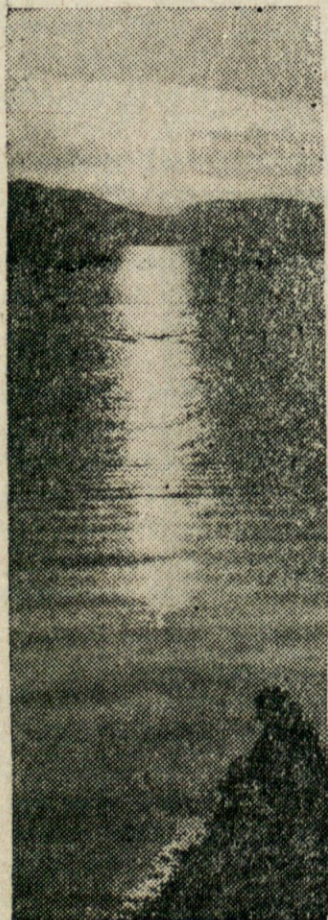
Faria se nasmehne.

"Da," pravi. "Vi ste v vsakem oziru plemenit človek, Edmond, in vem, kaj ima pomeniti vaše blede obličje in strah, ki vas je obšel ta hip. Ne, ne bojte se, jaz nisem blazen. Ta zaklad obstoji resnično, Dantes, in ko ni bilo dano meni, da bi ga bil živil, ga boste živili vi. Nihče me ni hotel poslušati, ker so me smatrali za blaznega; toda vi, ki ste se morali prepričati o nasprotnem, vi me poslušajte in mi potem verjemite, če hočete."

"Ah," vzdihne Edmond sam pri sebi, "torej se je udal zopet tej misli. Se te nesreče mi je manjkalo!"

Nato pravi glasno: "Prijatelj, vaša slabost vas je utrudila. Ali si ne marate privoščiti raje še nekoliko počitka? Če želite, bodem poslušal vašo povest jutri, a danes vam hočem samo streči. Sicer," nadaljuje smehljaje, "se nama pa z zakladom ne mudi; ali ni to res?"

"Zelo se nama mudi!" odvrne starci. "Kdo ve, če ne pride jutri ali pojutranjem že poslednji trenotek? Pomislite, da je v tem slučaju vse izgubljeno! Da, res, da sem mislil mnogokrat z bridkim veseljem, da je to bogastvo, ki bi lahko osrečilo deset rodbin, za one, ki me preganjajo, izgubljeno; ta misel je bila izvor

POLNOČNO SONCE — Dekle sedi na bregu pri Gamviku na severnem Norveškem, kjer sonce poleti ne zahaja.

moje maščevalnosti, katere sem se navzel polagoma v noči svoje ječe in v obupni samoti svojega jetništva. Toda zdaj, ko sem odpustil svetu zaradi vas, zdaj, ko vidim pred seboj vas, mladega in nadejpolnega, ko premišljam, kaka sreča bi vam mogla vzcvetati iz tega razodetja, zdaj trepetam pred vsako uro odlašanja in se zgražam pri misli, da bi ne spraval do tega velikanskega zakopanega bogastva mladeniča, ki zasluži srečo v toliki meri."

Edmond vzdihne in se obrne na stran. "Vi vstrajate pri svoji neverjetnosti, Edmond," nadaljuje Faria; "ali vas ni prepričal moj glas? Vidim, da vam je treba dokazov. Prečitajte torej, kaj stoji na tem papirju, katerega nisem pokazal še nikomur."

"Jutri, prijatelj," pravi Edmond, ki se mu je gabilo, da bi delil starčevu budalost; "smatral sem za sklenjeno stvar, da hočeva govoriti o tem šele jutri."

"Govorila bodeva šele jutri, a ta papir prečitajte že danes."

"Ne smem ga razdražiti," pomisli Edmond. Zato vzame papir, katerega polovica je bila, kakor se je zdelo, odžgana, in čita:

"sem zakopal katero pozna dvajseto izbočeno skalo

V jamo vodita in zaklad kot svojemu jedinemu in pravemu dediču.

"Dne 25. aprila 149

"Torej?" pravi Faria, ko neha mladi mož čitati.

"Toda," pravi Dantes, "tukaj vendar ni drugega, kakor besede brez vsake zveze. Jeden del besede je obližal ogenj, da so nerazumljive."

"Za vas, prijatelj, ki čitate to prvič, a ne za me, ki sem slonel sključen nad tem papirjem in razmišljal cele noči, ki sem spolnil vsak stavek, določil vsako misel."

"In menite, da ste spolnili vse stavke popolnoma pravilno?"

"Tega sem si svest, in tudi vi se prepričate o tem; toda poprej morate vedeti zgodovino tega papirja."

"Tiho!" reče Dantes. "Koraki se bližajo... Nekdo prihaja... Jaz grem... Z Bogom!"

In vesel, da je ubežal tej povesti, ki bi mu pač samo pokazala, kako silno je bolan duh njegovega tovariša, se splazi Dantes kakor kača skozi tesno

odprtino, dočim porine Faria s svojo nogo ploščo na njen prostor.

Bil je guverner, ki mu je odpustil svetu zaradi vas, zdaj, ko vidim pred seboj vas, mladega in nadejpolnega, ko premišljam, kaka sreča bi vam mogla vzcvetati iz tega razodetja, zdaj trepetam pred vsako uro odlašanja in se zgražam pri misli, da bi ne spraval do tega velikanskega zakopanega bogastva mladeniča, ki zasluži srečo v toliki meri."

Faria ga sprejme sede ter pazi, da ne izda s kakim gibljem ali kretnjo svojega stanja. Tudi se mu posreči, prikriti gu-

vernerju, da je jedna stran njegovega telesa ohromela in popolnoma mrtva. Guverner odide s prepričanjem, da je obšla ubogega blaznega jetnika, do katerega je čutil v dnu svojega srca neke vrste naklonjenost, samo majhna slabost.

Med tem je poskušal Edmond, sede na svoji postelji, zbrati svoje misli. Vse, kar je videi na

abbeju, odkar ga je poznal, je bilo tako razumno, veliko in dosledno, da ni mogel pojmiti, kako more biti ta silni razum v jedni sami točki tako slaboten. Ali živi Faria v zmoti glede svojega zaklada, ali živi ves svet v zmoti glede tega modrega abbeja?

Dantes je ostal cel dan sam in se ni upal vrniti k svojemu prijatelju. Trenotek, ki ga prepriča o abbeji blaznosti, je hotel preložiti v kolikor mogoče daljno bodočnost, kajti to prepričanje se mu je zdelo nekaj strašnega.

Ko pa pričakuje zvečer po jetničarjevem obisku Faria mladega moža zastonj, poskusi priu-

začuje, kako poskuša starci v bolečinah priti naprej. Jedna njegova noga je bila hroma in z jedno roko si ni mogel pomagati. Edmond ga potegne k sebi, kajti sam bi ne bil mogel splezati skozi odprtino, ki je vodila v Dantesovo ječo.

"Tukaj sem, neusmiljen in nadut, da vas morem preganjati," pravi s smehljajem, iz katerega je odsevala dobrohotnost. "Vi menite, da ubežite moji moči, toda to se ne zgodi. Torej poslušajte!"

Edmond spozna, da ne more uiti. Zato posadi starca na posteljo in sede poleg njega na pručico.

(Dolje prihodnjič)

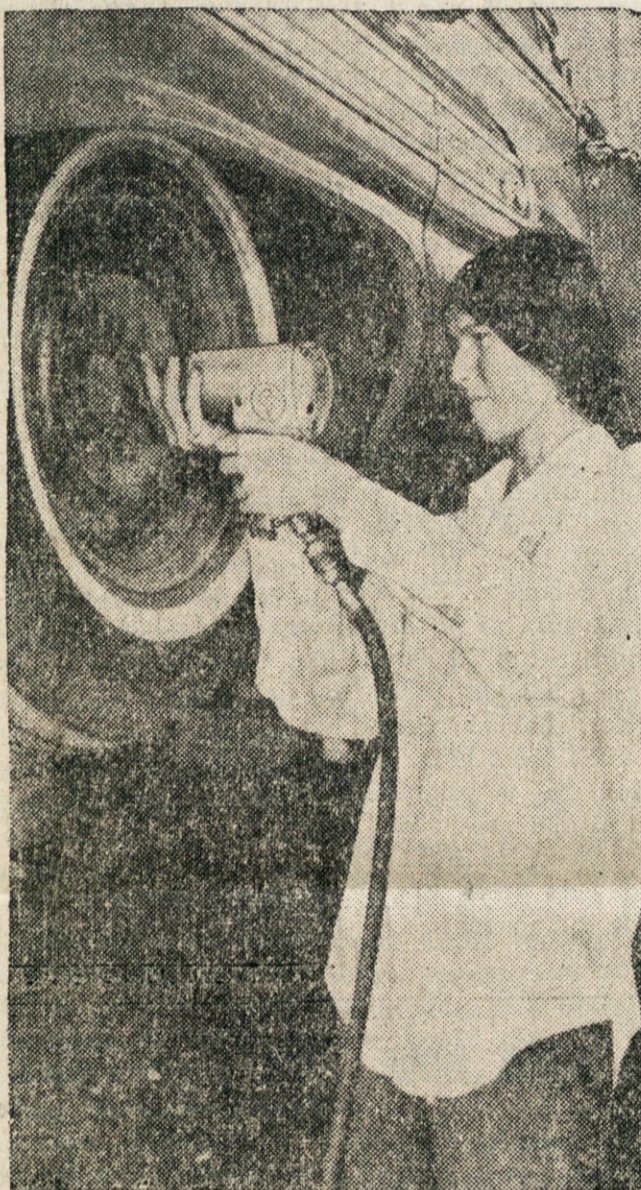
MULLALLY POGREBNI ZAVOD

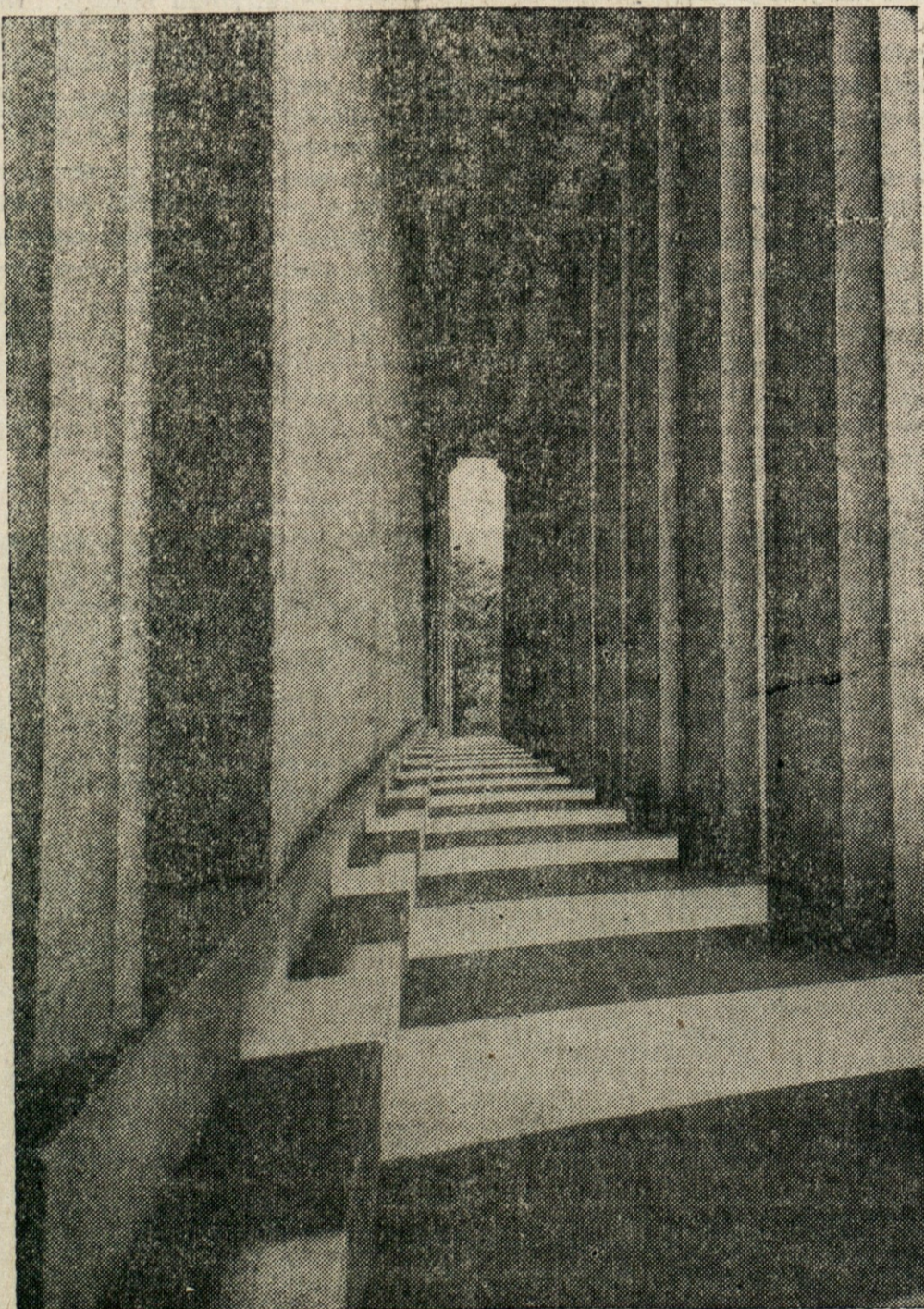
Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd.
365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posluga in aparat za vdihavanje kisika.

OSVOBOJENA! — Nina Marie Mays se uči za avtomobilske mehanike. Pravi, da jo to veseli, četudi ni ta poklic pri ženskah na splošno v navadi.

PARTHENON V NASHVILLU — V Nashvillu, Tenn., so postavili zgradbo po vzoru Parthenona na Atenski Akropoli. Slika kaže hodnik ob prednjem stebrišču.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko pesameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglaš v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglaš v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnic za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

CLERK TYPIST
GENERAL OFFICE
Salary open. Fringe benefits.
Vic.: Cicero & Chicago.
CALL: MARTY
722-6600

(236)

REAL ESTATE FOR SALE

ROUND LAKE BEACH — Cute 2 bdrm. home. WW crptg. Compl. decorated inside. \$2,400 down. Assume low mtg. KI 6-3224